

עפ"ת (חיפה) 51568-04-25 - לואי עטאללה נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 51568-04-25 עטאללה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 460409/2021

לפני כבוד השופט נתנאל בנישו

המערער לואי עטאללה
ע"י ב"כ עוה"ד סארי עבוד

נגד

המשיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ ראיד רחאל

ערעור על החלטת בית המשפט השלום לתעבורה בעכו

(כב' השופט אסתר טפטס גרדי)

בת"ד 5225-03-22 מיום 09.03.2025

(הערעור נדחה)

פסק דין

בפניי ערעור על החלטת בית משפט קמא לבטל צו שירות לתועלת הציבור שהוטל על המערער ולהטיל במקומו פסילת רישיון נהיגה נוספת בת 6 חודשים.

העובדות הצריכות לעניין

המערער נתן את הדין בגין עבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול וסמים, נהיגה בקלות ראש, סטייה מנתיב נסיעה תוך סיכון התנועה והתנהגות הגורמת נזק.

בהתאם להסדר טיעון שנכרת בין הצדדים, נדון המערער, בין היתר, לשירות לתועלת הציבור בהיקף של

250 שעות וכן לפסילת רישיון נהיגה בפועל בן 8 חודשים (גזר דין מיום 05.12.2023, להלן: גזר הדין המקורי).

המערער החל לרצות את עונש השירות לתועלת הציבור, אך ביום 31.07.2024 עוכב ע"י שוטרים, כאשר הוא נוהג בזמן פסילה, אינו מציית להוראות השוטרים ונוהג ללא ביטוח. לאור זאת, הוגש נגדו כתב אישום (פ"ל 69-08-24, להלן: התיק הנוסף). גם בתיק זה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, במסגרתו הודה המערער במיוחס לו, הוא הורשע והוטל עליו עונש מאסר בן 8 חודשים שירוצה בעבודות שירות (גזר דין מיום 10.09.2024).

ביום 12.11.2024 הוגשה בקשת שירות המבחן לביטול הצו לשירות לתועלת הציבור ולהטלת ענישה חלופית. הבקשה נומקה בתיק הנוסף, במסגרתו הורשע המערער כאמור, וכן בדברי המערער כי הוא יתקשה לעמוד במחויבות הנובעת מהצו לתועלת הציבור נוכח עבודות השירות שנגזרו עליו.

לאחר קיום דיון בעניין, קיבל בית המשפט קמא את הבקשה וביטל את צו השל"צ. בית המשפט סבר כי לנוכח התנהלותו של המערער, אשר לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו, אין מקום לאפשר לו להשלים את צו השירות לתועלת הציבור. בית המשפט הוסיף כי לא התעלם מטיעוני הסנגור, לפיהם המערער מקיים את החלטת בית המשפט והוא זקוק לרישיונו לפרנסתו.

לצד ביטול הצו כאמור, השית בית המשפט על המערער פסילה נוספת של 6 חודשים, שתתווסף לפסילה המקורית שנגזרה.

הערעור ותגובת המשיבה

מכאן הערעור, במסגרתו טוען ב"כ המערער כי לא היה מקום לבטל את צו השירות לתועלת הציבור. הסנגור לא חלק על כך שמעצרו של המערער מנע מלכתחילה את המשך ביצוע הצו, אך ציין כי לאחר שנשפט לעבודות שירות כאמור, מניעה זו הוסרה וכיום אין סיבה שאינה מאפשרת למערער להשלים את צו עבודות השירות בהתאם להסדר הטיעון בתיק המקורי.

הסנגור מפרט כי המערער נכון לבצע את שני העונשים במקביל, כאשר לשיטתו, הדבר אפשרי מבחינת השעות הנדרשות בשתי המסגרות.

עוד חוזר הסנגור על טענותיו כי הפסילה שהוטלה על המערער חלף השל"צ תכביד מאד על יכולתו לפרנס את משפחתו.

בנסיבות האמורות, סבור הסנגור כי היה ראוי לתת למערער הזדמנות נוספת.

עמוד 2

ב"כ המשיבה מתנגד לערעור. לטעמו, החלטת בית המשפט קמא ראויה. ב"כ המשיבה מציין כי המערער ביצע 4 שעות בלבד במסגרת הצו לתועלת הציבור, לפני שנעצר והועמד לדין כאמור. כן עומד ב"כ המשיבה על החומרה הטמונה בעבירות בהן הורשע במסגרת תיק זה, כאשר רק בנס הסתיים האירוע בתאונה עצמית קלה ולא בתוצאה טראגית יותר.

למרות זאת, המערער לא השכיל לנצל את ההקלה העונשית המשמעותית שניתנה לו, והוא ביצע עבירה נוספת, לא פחות חמורה, כאשר נהג בזמן פסילה. על בסיס ההתנהגות האמורה, סבור ב"כ המשיבה כי המערער אינו ראוי לאמון בית המשפט. עוד מפקפק ב"כ המשיבה באפשרות לבצע את שני העונשים במקביל.

דין והכרעה

לאחר עיון בטיעוני הצדדים, נחה דעתי כי דין הערעור להידחות.

סעיף 71ד' לחוק העונשין, תשל"ז-1977 קובע:

"הוכח להנחת דעתו של בית המשפט שנתן את צו השירות שהנידון לא מילא אחר צו השירות, רשאי הוא ...

(3) אם ניתן צו השירות לאחר הרשעה נוסף על עונש אחר - לבטל את צו השירות ולהטיל עליו עונש נוסף על העבירה המקורית במקום צו השירות, בהתחשב, בין השאר, בכל עונש שהוטל עליו על העבירה המקורית."

אין מחלוקת בין הצדדים כי המערער לא מילא אחר הצו, למצער בתקופה בה היה עצור, בין אם במעצר ממשי ובין אם בפיקוח באיזוק אלקטרוני.

גם כעת, לאחר שהמערער נשפט ל-8 חודשי מאסר בעבודות שירות, אני מתקשה מאד לקבל את טענת הסנגור כי עונש זה עשוי לדור בכפיפה אחת עם ביצוע שירות לתועלת הציבור בהיקף שנקבע בגזר הדין המקורי.

זאת ועוד, גם אם הדבר אפשרי מבחינה פיזית, איני סבור כי הוא ראוי במישור הערכי.

גזירת עונש בדמות צו שירות לתועלת הציבור טומן בחובו הנחה כי המערער ראוי לאמון בסיסי. עונש זה

אף מהווה הקלה עונשית משמעותית (רע"פ 4107/02 אסד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 02.02.2003)).

בענייננו, העובדה כי המערער ראה לנכון לשוב ולבצע עבירות תעבורה חמורות בסמיכות לגזירת עונשו ולתחילת ריצויו, סותרת את הנחת האמון האמורה ואף מצדיקה שקילה מחודשת של העונש ההולם את מעשיו.

לו היה מתרחש המתואר לעיל כאשר המערער כבר ביצע חלק מהותי של השעות בהם חויב לתועלת הציבור, ייתכן שהיה מקום לשקול את הדברים באופן אחר. ברם, במקרה דנן, המערער הספיק לבצע 4 שעות בלבד מתוך העונש שהוטל עליו, כך שגם בהיבט הפגיעה בו עקב ביטול עונש זה, הרי שזו מינימאלית ביותר.

בנסיבות האמורות, מסקנתי היא כי, החלטת בית המשפט לבטל את הצו סבירה.

כאמור, בית המשפט קמא ראה להטיל על המערער פסילה נוספת בת 6 חודשים, חלף העונש האמור.

איני סבור כי נפל פגם בקביעה זו.

המעשים עליהם נתן המערער את הדין במסגרת גזר הדין המקורי לא היו נטולי חומרה. עבירה של נהיגה בשכרות, במיוחד כזו אשר הביאה לגרימת תאונה שכללה התהפכות הרכב בו נהג המערער, עשויה במקרים מסוימים להצדיק ענישה מחמירה הרבה יותר מזו שנגזרה על המערער במסגרת הסדר הטיעון.

בהתאם לכך, משבוטל צו השירות, דין הוא כי חומרת העבירה תגולם ברכיב עונשי אחר, על מנת ליצור תמהיל כולל המאזן כראוי בין כלל שיקולי הענישה (זאת בהתאם להוראת סעיף 71ד(3) הנ"ל).

כך נהג בית המשפט קמא כאשר הטיל על המערער עונש פסילה לריצויו בפועל נוסף, לפרק זמן שאינו חורג מהסביר בנסיבות העניין. מסקנה זו אינה משתנה גם בהתחשב בעובדה כי גזר הדין המקורי היא פרי הסדר טיעון. הנסיבות החדשות שנוצרו בעקבות מעצרו והעמדתו לדין, הצדיקו בחינה מחודשת של עונשו על ידי בית המשפט קמא כאמור. לא התרשמתי כי במסגרת בחינה מחודשת זו הטיל בית המשפט על המערער עונש נוסף החורג מרוח הסדר הטיעון, מה גם שזו הייתה סמכותו.

סוף דבר

לנוכח מסקנה זו, יש לדחות את הערעור.

מזכירות בית המשפט תוודא קבלת פסק דין זה על ידי הצדדים וכן תעביר העתק פסק הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, ח' סיוון תשפ"ה, 04 יוני 2025, בהעדר
הצדדים.